

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17C/102/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6109210298
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Libuša Záthurecká
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2011:6109210298.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Číslo konania: 17C/102/2009-153

Identifikačné č.: 6109210298

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudkyňou JUDr. Libušou Záthureckou v právnej veci navrhovateľa Mercedes-Benz Financial Services Slovakia, s. r. o., so sídlom Tuhovská 11, Bratislava, IČO: 35 728 116, v konaní právne zastúpený Advokátskou kanceláriou GRIŠČIK & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Hviezdoslavovo nám. 25, Bratislava proti odporkyni D. C. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. X, T. T., v konaní právne zastúpená JUDr. Františkom Vavráčom, advokátom, so sídlom Horná 51, Banská Bystrica, o zaplatenie 10 913,10 Eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 1110,88 Eur na účet právneho zástupcu odporkyne vedený v Q. banke, a. s., pobočka T. T., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom domáhal sa od odporkyne zaplataenia istiny vo výške 10 913,10 Eur s príslušenstvom a trovami konania titulom náhrady škody.

Odporkyňa navrhla návrh v plnom rozsahu zamietnuť a priznať trovy konania.

Z návrhu navrhovateľa bolo zistené, že dňa 18. 12. 2003 uzatvoril navrhovateľ ako predávajúci a spoločnosť O., a. s., A. E. ako kupujúci zmluvu č. XXXXXX-S, predmetom ktorej bol predaj motorového vozidla značky D. G. B., rok výroby XXXX na splátky.

Uznesením Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 18. 04. 2005 pod č. k. 28K/17/2005-29 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu spoločnosti O. a za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená odporkyňa. Do súpisu majetku úpadcu odporkyňa zapísala aj vozidlo. Navrhovateľ odstúpil od kúpnej zmluvy, ktoré bolo doručené úpadcovi dňa 28. 09. 2005 a odporkyni dňa 28. 09. 2005. V dôsledku odstúpenia navrhovateľa od kúpnej zmluvy prešlo vlastnícke právo k vozidlu opätovne na navrhovateľa a teda nepatrí do konkurznej podstaty úpadcu. Napriek tomu odporkyňa odmietla vylúčiť vozidlo zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu v dôsledku čoho podal navrhovateľ dňa 07. 11. 2005 na Krajskom súde Banská Bystrica návrh o vylúčení vozidla zo súpisu konkurznej podstaty, v ktorej bol úspešný.

Na opakovanú žiadosť odporkyne bolo vozidlo dňa 31. 05. 2006 vydané a navrhovateľ sa na schôdzi konkurzných veriteľov dňa 19. 06. 2006 dozvedel, a to zo správy o stave konania a speňažovania, že dňa 06. 06. 2006 bolo dané vozidlo do nájmu tretej osobe za nájomné 5000,-- Sk mesačne bez DPH. Zo správy vyplýva, že až do skončenia súdneho konania o vylúčení vozidla z konkurznej podstaty odporkyňa prenajala vozidlo spoločnosti A., s. r. o. v A. E.. Spoločnosť sídli na rovnakej adrese ako úpadca. Bola personálne prepojená s úpadcom. Je aj v súčasnej dobe.

Krajský súd v Banskej Bystrici pod č. k. 35Cbi/143/2005-99 zo dňa 12. 03. 2007 rozhodol o povinnosti odporkyne vylúčiť vozidlo zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu. Na základe odvolania odporkyne rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. k. 4Obo/128/2007 bolo odvolanie zamietnuté a odporkyňa vydala dňa 23. 06. 2008 navrhovateľovi predmetné vozidlo.

Navrhovateľ návrhom zo dňa 18. 06. 2008 domáhal sa voči správkyňi konkurznej podstaty vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré spočívalo v prijatom nájomnom za neoprávnené prenajatie vozidla. Krajský súd v Banskej Bystrici v uvedenej veci rozhodol zo dňa 13. 10. 2008 a uložil odporkyni zaplatiť 145 576,60 Sk s príslušenstvom. Na odvolanie odporkyne odvolací súd pod č. k. 6Obo/162/2008 a č. k. 6Obo/163/2008 rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a návrh zamietol. Voči tomuto rozsudku podal navrhovateľ dovolanie dňa 14. 04. 2009.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že vozidlo v čase uzavretia nájomnej zmluvy nebolo vo vlastníctve úpadcu a nepatrilo do konkurznej podstaty, čo právoplatne potvrdil súd v konaní o vylučovacej žalobe a odporkyni nesvedčilo právo, ktoré by ju oprávňovalo dať cudziu vec do prenájmu tretej osobe. Ak je vec zapísaná do súpisu konkurznej podstaty neoprávnené a zároveň ak bola v súdom určenej lehote podaná žaloba o vylúčení veci zo súpisu konkurznej podstaty potom vec nemôže tvoriť konkurznú podstatu ani v prípade, že je v súpise zapísaná, čo potvrdzuje stanovisko Obchodného kolégia NS SR č. k. Obpj/7/2002 (R 63/2003). Odporkyňa teda nemohla dňa 06. 06. 2006 dať vozidlo do prenájmu, bolo prenajaté neoprávnené. Poukázal navrhovateľ na § 420 ods. 1 OZ, § 8 ods. 2 ZKV. Uviedol, že odporkyňa porušila svoju zákonnú povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou v čase, keď vedela o odstúpení od kúpnej zmluvy, ktoré jej bolo doručené. Vedela o podaní žaloby a na skutočnosť, že vlastníkom vozidla bol navrhovateľ bola viackrát upozornená. Navrhovateľ mal za to, že odporkyňa nepostupovala odbornou starostlivosťou, ale išlo o nepriamy úmysel, keďže vedela, že vozidlo nemusí byť súčasťou konkurznej podstaty, prenajala ho za nízke nájomné osobe personálne prepojenej s úpadcom. Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi a zakladá zodpovednosť odporkyne za škodu spôsobenú úmyselným konaním proti dobrým mravom podľa § 424 OZ.

Návrh v časti o určenie výšky škody vychádza z ceny v čase poškodenia podľa znaleckého posudku č. 17/2006 z 23. 05. 2006 O.. S. U., znalca z odboru cestná doprava bola všeobecná hodnota vozidla ku dňu 23. 05. 2006 21 704,18 Eur bez DPH. Podľa preberacieho protokolu zo dňa 31. 05. 2006 malo najazdených 84 543 km. Dňa 23. 06. 2008 bolo vozidlo vrátené navrhovateľovi a podľa znaleckého posudku č. 65/2008 vyhotoveného O.. R. B. malo najazdených 171 976 km a všeobecná hodnota vozidla bola 10 791,08 Eur bez DPH. Navrhovateľovi sa podarilo vozidlo predať až 21. 04. 2009 za cenu 5299,87 Eur. Navrhovateľ sa domáha náhrady škody vo výške rozdielu hodnôt určenej znaleckými posudkami.

Navrhovateľ uviedol, že domáha sa náhrady škody od odporkyne, ktorá vznikla v súvislosti s porušením jej právnej povinnosti ako správkyne konkurznej podstaty postupovať s odbornou starostlivosťou, a to vo výške 10 913,10 Eur, ktorá predstavuje rozdiel hodnoty vozidla v čase jeho neoprávneného prenajatia tretej osobe a hodnotou vozidla v čase jeho vrátenia po ukončení neoprávneného nájmu.

Odporkyňa navrhla návrh zamietnuť a priznať náhradu trov konania a zároveň navrhla prerušiť konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ OSP a to do skončenia dovolacieho konania proti rozhodnutiu Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 34Cbi/13/2008 v spojení s rozhodnutím NS SR č. k. 6Obo/162/2008 a č. k. 6Obo/163/2008, keďže rozhodnutie dovolacieho súdu je významné aj pre právne posúdenie nároku navrhovateľa vzhľadom na jej postup ako správkyne v konaní.

Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 14. 12. 2009 prerušil konanie do právoplatného skončenia vyššie citovaného rozhodnutia.

Z rozsudku Najvyššieho súdu SR č. k. 1ObdoV/27/2009 z 31. 05. 2011 vo veci vedenej na Krajskom súde Banská Bystrica pod č. k. 34Cbi/13/2008 a dovolania proti rozsudku NS SR č. k. 6Obo/162/2008 - 6Obo/163/2008 rozhodol tak, že dovolanie navrhovateľa zamietol. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia pre skutkový stav súdnej veci bolo zistené, že po vyhlásení konkurzu na spoločnosť O. s poukazom na § 14 ods. 1 písm. a/ ZKV oprávnene nakladať s majetkom podstaty ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty prechádzajú na správcu. Jednou zo základných povinností správcu je súpis majetku, ktorý správca vykoná najmä na základe podkladov od úpadcu.

Podľa § 6 ods. 2 ZKV podstatu tvoria veci, byty, nebytové priestory, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré patrili dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu a majetok, ktorý dlžník nadobudol počas konkurzu, ako aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok. Správca konkurznej podstaty zaradí do súpisu konkurznej podstaty každú pohľadávku alebo právo majúce majetkovú hodnotu, o ktorých má za to, že patria, alebo môžu patriť do podstaty aj keď je tu možnosť, či do podstaty skutočne patria.

Predávajúci odstúpil od zmluvy o predaji motorového vozidla (navrhovateľ v tomto konaní) a právne účinky jednostranného právneho úkonu nastali dňom 28. 09. 2005, kedy bol doručený odporcovi. Z uvedeného je nepochybné, že v čase vyhlásenia konkurzu dňa 18. 04. 2005 vozidlo patrilo dlžníkovi a tvorilo podstatu podľa § 6 ods. 2 ZKV, preto správca bol povinný zaradiť ho do súpisu podstaty a keďže boli pochybnosti, či vec patrí do podstaty odporca zápis vykonal v súlade s § 19 ods. 1 ZKV s poznámkou. Právna domnienka, že vec bola oprávnene zapísaná do podstaty bola vyvrátená až právoplatným rozhodnutím o excindačnej žalobe.

Navrhovateľ podal vylučovací návrh podľa § 19 ods. 2 ZKV, o ktorej bolo rozhodnuté dňom 23. 07. 2008 právoplatne v konaní KS BB č. k. 35Cbi/143/2005-99 z 12. 03. 2007 v spojení s rozsudkom NS SR č. k. 4Obo/128/2007 zo dňa 10. 06. 2008, ktorým bola odporkyňi uložená povinnosť vylúčiť zo súpisu podstaty úpadcu O. a. s. predmetné vozidlo. Do právoplatnosti rozsudku o vylúčení z podstaty bol správca povinný postupovať v súlade s § 8 ods. 2 ZPV a v záujme ochrany majetkových práv veriteľov, resp., aby nedošlo k poškodeniu ich práv. Pokiaľ by správca nepostupoval s odbornou starostlivosťou zákon upravuje jeho zodpovednosť a možnosti zbavenia funkcie správcu.

V zmysle protokolu o odovzdaní veci zo dňa 23. 06. 2008 došlo k vydaniu vozidla. Z rozhodnutia dovolacieho súdu vyplynula skutočnosť, že napriek tomu, že bola uzatvorená zmluva o nájme veci odporca konal v súlade so zákonom o konkurze a vyrovnaní, aby nedošlo k poškodeniu vozidla, aby sa nezvyšovali náklady za jeho údržbu, nehrozila hrozba scudzenia, keďže zmluva bola uzavretá na dobu určitú a to len do právoplatného rozhodnutia vylučovacej žaloby.

V uvedenej veci súd nariadil pojednávanie na deň 23. 11. 2011, ktorý navrhovateľ prevzal dňa 26. 10. 2011. Dňa 07. 11. 2011 doručil súdu návrh na prerušenie konania, keďže mal za to, že je tu prekážka, ktorá opätovne bráni v konaní pokračovať, pretože dňa 21. 09. 2011 podal navrhovateľ na Ústavný súd SR sťažnosť. Podľa článku 127 Ústavy SR, a to rozhodnutím o odvolaní a rozhodnutí o dovolaní navrhol, aby Ústavný súd SR z dôvodu porušenia základných práv a slobôd navrhovateľa zrušil svojím nálezhom rozhodnutie o odvolaní a dovolaní a vrátil vec Najvyššiemu súdu SR ako odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Ústavný súd SR zatiaľ o predmetnej sťažnosti nerozhodol a pokiaľ má súd za to, že uvedené rozhodnutie o odvolaní a zároveň rozhodnutie o dovolaní je významným pre rozhodnutie v danom konaní, tak je opodstatnené, aby opätovne prerušil dané konanie.

Zároveň podaním doručeným súdu dňa 23. 11. 2011 navrhovateľ ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní na deň 22. 11. 2011, a to z dôvodu podania návrhu na prerušenie konania zo dňa 03. 11. 2011 a hospodárnosti konania. Zároveň žiadali súd, aby rozhodol o návrhu na prerušenie konania.

Podľa ustanovenia § 101 ods. 2 OSP súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

K uvedenému ospravedlneniu a návrhu na prerušenie konania právny zástupca odporkyne na pojednávaní uviedol, že ide o návrh na prerušenie konania, t. j. o procedurálny návrh, o ktorom súd môže rozhodnúť na pojednávaní a nie sú dôvody na prerušenie konania. Čo sa týka ospravedlnenia, nie je z neho zrejmé, v čom sa má jednať o hospodárnosť konania, pokiaľ ide o neúčast' navrhovateľa na pojednávaní, naopak, takýto návrh spôsobuje prieťah v konaní za situácie, že je tu síce návrh na prerušenie konania, ale dôvod nepovažujú za zákonný. Existuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR a pokiaľ aj bola podaná sťažnosť na Ústavný súd SR, ide o právo účastníka, ale taká skutočnosť nie je dôvodom na prerušenie konania.

Súd napriek ospravedlneniu navrhovateľa konal a rozhodoval v jeho neprítomnosti z dôvodu, že nepovažoval dané ospravedlnenie v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 a navrhovateľ v ospravedlnení neuviedol žiadny dôležitý dôvod, pre ktorý by súd mal pojednávanie odročiť a preto mal za to, že navrhovateľ bol včas a riadne predvolaný. Predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 26. 10. 2011 v dostatočnom časovom predstihu na riadnu prípravu na pojednávanie. Skutočnosť, že bol podaný návrh na prerušenie konania nie je podľa súdu dôvodom neúčasti navrhovateľa na pojednávaní, keďže ide o procesné rozhodnutie vo veci.

Súd o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania rozhodol tak, že tento návrh zamietol, a to z dôvodu existencie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. k. 1ObdoV/27/2009, v ktorom Najvyšší súd SR zaujal právny názor na uvedenú vec a teda nebol dôvod opätovne konanie prerušiť na základe skutočnosti, že bola podaná zo strany navrhovateľa sťažnosť podľa § 127 Ústavy SR. Otázku dôvodnosti ústavnej sťažnosti môže posúdiť len ústavný súd a prijať z toho aj vyplývajúce procesné opatrenia. Zároveň z dôvodu, že odporkyňa nie je pasívne legítimovaná v konaní.

Súd potom konal a rozhodoval v neprítomnosti navrhovateľa, pričom prihliadol na predložené listiny a dôkazy v konaní.

Podľa ustanovenia § 90 OSP účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Ide o procesné určenie okruhu účastníkov konania vyplývajúce z dispozičného princípu civilného procesu. Navrhovateľ disponuje konaním a jeho predmetom a teda za účastníka sa považuje ten subjekt, ktorý podal návrh na začatie konania a ten, ktorého navrhovateľ v návrhu označí ako odporcu.

Súd v rámci skúmania procesných podmienok skúma len otázku spôsobilosti označených subjektov byť účastníkom konania, tzv. procesnú subjektivitu a otázku procesnej spôsobilosti v konaní. Záväzné stanovenie toho, či sú účastníci konania legitimovaný aj hmotno-právne je až otázkou meritórneho rozhodovania o návrhu. Procesnú zodpovednosť za označenie účastníkov v návrhu vždy nesie navrhovateľ v tom zmysle, že zodpovedá za nesprávne označenie vecne nelegitimovaných účastníkov.

Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva podľa ktorého účastník je subjektom práva, či povinnosti, ktorá je predmetom konania. Jej nedostatok je dôvodom na zamietnutie návrhu. Navrhovateľ označil odporkyňa, ktorá podľa názoru súdu nie je osobou podľa hmotného práva povinnou a teda nie je vecne pasívne legitimovaná, keďže ako odporcu označil fyzickú osobu, ktorú žaloval o náhradu škody, avšak predmetom konania bola náhrada škody, ktorá mala vzniknúť porušením právnej povinnosti vyplývajúcej z funkcie správkyne konkurznej podstaty úpadcu O., so sídlom T., A. E. a tak ako bolo vyššie uvedené v rozsudku vzhľadom na zistený skutkový stav nie je odporkyňa, ktorá bola síce riadne procesne označená, v konaní nositeľom danej povinnosti. Z toho dôvodu potom súd návrh zamietol.

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Za škodu spôsobenú účastníkom konkurzného konania alebo tretím osobám v dôsledku porušenia povinnosti uložených správcov výkon konkurznej podstaty zákonom alebo súdom v súvislosti s výkonom tejto funkcie zodpovedá správca konkurznej podstaty podľa ustanovenia § 420 ods. 1 OZ (rozsudok NS ČR č. k. 29Cdo/2225/2008).

Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou.

V prípade, že by nedošlo k zmietnutiu návrhu pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie odporkyne, s poukazom na závery dovolacieho súdu, a to v rozhodnutí č. k. 1ObdoV/27/2009 už vyššie citované, ktorý prejudiciálnym spôsobom vyriešil otázku o porušení právnej povinnosti vo vzťahu k odporkyni ako správkyni konkurznej podstaty by súd návrh zamietol. Navrhovateľ sa domáhal náhrady škody v zmysle ustanovenia § 420 OZ, ktorá mu vznikla v súvislosti s porušením právnej povinnosti odporkyne ako správkyne konkurznej podstaty postupovať s odbornou starostlivosťou a výšku škody vyčíslil ako rozdiel hodnoty vozidla v čase jeho neoprávneného prenajatia tretej osobe a hodnotou vozidla v čase jeho vrátenia po ukončení neoprávneného nájmu. V zmysle vyššie uvádzaného rozhodnutia pokiaľ odporkyňa ako správkyňa konkurznej podstaty vozidlo zapísala do konkurznej podstaty urobila tak v súlade so zákonom s poznámkou a jej konanie nebolo porušením právnej povinnosti, ale bolo jej povinnosťou z dôvodu ochrany majetkových práv veriteľov ako aj v rámci ochrany a zníženia nákladov na ochranu bolo legálne vozidlo prenajať tretej osobe. V uvedenom rozhodnutí sú riešené sporné okolnosti i danej veci, na ktoré súd poukazuje. Z dôvodu, že zo strany navrhovateľa nebol preukázaný protiprávny úkon, a to v konaní odporkyne, ktorý teda nemohol spôsobiť škodu a neexistuje teda ani príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti, súd z týchto dôvodov návrh o náhradu škody v plnom rozsahu zamietol.

Navrhovateľ bol v konaní neúspešný. Odporkyňa si uplatnila náhradu trov konania, ktoré jej súd podľa § 142 ods. 1 OSP priznal, a to vo výške 1110,88 Eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Trovy pozostávajú z úkonov právnej pomoci, prevzatie a príprava zastupovania dňa 09. 09. 2009, vyjadrenie

k návrhu zo dňa 09. 09. 2009 a zo dňa 20. 07. 2011, účasť na pojednávaní dňa 22. 11. 2011, hodnota jedného úkonu 270,54 Eur x 4 úkony, za každý úkon režijný paušál, a to za úkony v roku 2009 po 6,95 Eur a za úkony v roku 2011 po 7,41 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, v čom je rozhodnutie alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 OSP, odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie v zmysle zvláštneho predpisu.

Banská Bystrica 22. 11. 2011

JUDr. Libuša Záthurecká

sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: Anna Trnovská